

Fres:

Spelsingfors.

(3315.)

(Politiken 24-9-1915.)

Helsingfors. Af Tres.

(København 1915.)

Helsingfors.

Man skal komme til Helsingfors ad Søvejen, for straks at faa det rette Indtryk af Byen. Kommer man med Banen, faar man intet Overblik, og de nærmeste Bydele ved Stationen er ikke særlig karakteristiske. Kommer man derimod fra Søen, ser man allerede langt borte Byens Taarne og de højtliggende Bygningers brede Masser. Og naar Damperen forbi Sveaborg styrer ind paa Reden, har man foran sig et pragtfuldt Panorama af Södrahamnen, de statelige Bygninger om den, Salutorget og Skatuddens Bygningsmasser ude i Øst.

Søndrehavnen mellem Skatudden i Nord og Bruunsparken i Syd er Centret for Helsingfors's Trafik til Søs. Her lægger de mange Dampere til, som besørger Trafiken paa Ind- og Udlandet, og efter at et Havnespor er ført langs Byens Kyst ud til Skatudden, laster ogsaa andre Skibe med Transitgods til Finland deres Last dér. Yderligere opfyldes Havnen af de mange Smaaskuder, der rundt omkring fra kommer med Torvevarer. Thi ved Havnens Nordside ligger Salutorget, hvor der hver Morgen og Formiddag rører sig et intensivt Markedsliv, som vel fortjener, at Turisten en Dag staar lidt tidligt op.

Ved Torvets nordøstlige Hjørne ligger det ret uanselige kejserlige Pa-

lads, en ganske jævn, treetages Bygning, der ikke særlig udmærker sig fremfor Byens andre lidt ældre Stenhuse. Det er da ogsaa en Privatbolig, der i 1837 blev indrettet til Slot. Heller ikke i det Indre er der nogen særlig Pragt. Sine store Dage har Bygningen, naar Kejser-Storfyrsten eller hans Stedfortræder her aabner og slutter de finske Landdage i Tronsalen. Der er ogsaa enkelte Kunstværker, som Runebergs Marmorgruppe: Psyke, baaret af Zefyrerne. Og fra Vinduerne er der herlig Udsigt over Havnen og Havet.

Et lille Stykke fra Paladset staar en Granitsten, hugget i Obeliskform, kaldet „Kejserindens Sten“ eller „Obeliskken“, rejst til Minde om Czar Nikolaj I's Gemalinde, Alexandra Feodorovna, og hendes Besøg i Helsingfors i Juni 1833.

Mod Øst begrænses Havnen af Skatudden. Tidligere var det en Fisker- og Sømandsby, tæt bebygget med lave Træhuse. Den blev saa ryddet og reguleret, og der opstod en ny Bydel med statelige Bygninger, opført i den særlig moderne finske Stil. Den mest imponerende Bygning paa Skatudden er dog den græske Katedral, Marie-Himmelfarts-Kathedral, gerne kaldet den ny russiske Kirke, opført af den russiske Arkitekt Gornostajeff i 1868. Med sine hvide Tage og sine forgyldte Kupler er den synlig viden om, og fra dens Terrasse har man en af de bedste Udsigter over Byen og Havnen. Nede ved Kajen ligger det imponerende Toldhus, opført efter Prof. G. Nyströms Tegning, og nær ved Kirken den finske Mynt.

Vesten for Salutorget strækker sig Esplanaden, Byens smukkeste Parti med den firdobbelte Række af Lindetræer, begrænset i Nord- og Syd af Nordre og Søndre Esplanadegaderne. Norra Esplanadegaten danner sam-

Helsingfors.

men med den parallelt løbende Alex-
andergade Byens vigtigste Forret-
ningskvarter. Den østlige Del af
Esplanaden hedder i daglig Tale Ka-
pelsplanaden efter den bekendte Re-
stauration Kapellet, hvor der om Som-
meren er Musik Middag og Aften.
Ligeoverfor ligger paa Sydsiden Ge-
neralguvernørhuset. Det næste Styk-
ke er Runebergsplanaden. Her staar
Runebergs Statue, rejst af Finlands
Folk som et Udtryk for hele Natio-
nens Taknemmelighed overfor den
store Digter, og skabt af hans Søn,
Billedhuggeren Walter Runeberg.
Paa Fodstykket sidder Finland som
en ung, alvorlig Kvinde, der tanke-
fuldt støtter sin Arm paa en Tavle,
hvori de to første og det sidste Vers
af „Vårt Land“ er indristede. Den
sidste, vestlige Del er Teateresplana-
den, der afsluttes af Svenska Teatern,
bygget 1858—60 af Chiewitz, brændt
1863 og genopført af Bénoit. I Tea-
trets Rotunda findes den søgte Re-
stauration Opera-Källaren.

Tres.
